

tager, at det er *Handling*, det gælder. Derfor synes jeg ogsaa, vi skulde se at komme til disse *Handlinger*, som den højtærede Statsminister den ene Gang efter den anden taler om, men som hidtil kun er blevet ved Ordene og saa de Lovforslag, der ikke, hvad angaar Erhvervskrisen og Arbejdsløsheden, betyder en Handling, der i nogen som helst Maade kommer i Betragtning.

Jeg forstaaer selvfølgelig, at den højtærede Statsminister fra sit ophøjede Stade ser ned paa mig sølle Pusling som et Individ, der ikke har ret megen Forstand i Hovedet. Det behøvede den højtærede Minister saamænd ikke en Gang at sige her, jeg var i Forvejen ganske paa det rene med, at saadan var naturligvis den højtærede Ministers Bedømmelse af mig, at om økonomiske Forhold og den Slags havde jeg ikke Gnist af Begreb. Dette fik jeg nu at vide i Dag, men det vidste jeg i Forvejen maatte være den højtærede Statsministers Bedømmelse af mig. Jeg betakker mig imidlertid for at have en Forstaaelse Mage til den, den højtærede Minister har. Naar den højtærede Minister vil paastaa, at jeg eller den Regering, jeg tilhørte, har undladt at gøre det fornødne for Parikronen, saa kan det fornuftigvis kun være ud fra den forældede Doktrin, efter hvilken han ser paa Tingene. Vi har ikke efter vor Mening, efter moderne Opfattelse af saadanne Begreber, forsømt noget, men har tværtimod stillet en Række Forslag, som efter vor Mening vilde have imødegaaet den Tilstand, hvori vi befinder os, men som med den højtærede Statsministers Partis kraftige Bistand hindredes i at blive gennemført. Vi stillede, som den højtærede Statsminister særdeles vel ved — det maa jeg gaa ud fra — ikke blot det Forslag, paa hvilket vi gik til Valg, men stillede gennem 21½ Aar det ene Forslag efter det andet, der tog Sigte paa at imødegaa den Krisetilstand, som Erhvervslivet var ude i. Vi forsømte aldeles ikke noget, vi holdt ikke Sommerferie, saaledes som selv den højtærede Statsminister nu foretrækker at søge at bilde Folk ind. Vi stillede Forslag, siger den højtærede Statsminister, store Kriseforslag om nye Skatter, der altsaa skulde oppises. Nej, vi stillede Forslag om nye Skatter, der skulde bruges til *produktiv Arbejde*, til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, til ny Omsætning, ny Fortjeneste og dermed forøget Skatteevne. Den højtærede Statsminister siger, at det Forslag, som Socialdemokraterne som Regering stillede, og som de nu har gentaget, vil blot føre os længere ned i Sumpen. Viser det ikke den

højtærede Statsministers ophøjede Overblik over Situationen? Den højtærede Statsminister siger, at det vil føre os ud i Sumpen — det, der har hjulpet det ene Land efter det andet, og som den Dag i Dag anvendes i flere Lande ude i Verden, uden at disse Lande kommer i Sumpen, men netop paa den Maade kommer opad, fremad til større Produktion. Den Ordning, vi foreslaar, anvendes i vid Udstrækning i det lille Land Svejts. Den er anvendt i forskellige Lande paa Tider, hvor den var paakrævet i disse Lande, og den anvendes i Tyskland i Øjeblikket som en storstilet Hjelpevirksomhed for at faa Nationen bragt frem til forøget Produktion. Tror den højtærede Statsminister virkelig, at Tyskland er ved at arbejde sig dybere ned i Sumpen? I saa Fald kan den højtærede Minister være overbevist om, at han tager fejl.

Men det er fuldkommen rigtigt, hvad den højtærede Statsminister siger, at den nuværende Regerings Forslag og vort Forslag er absolutte Modsetninger til hinanden. Thi det Forslag, vi stillede, vilde Produktion, Omsætning og Velstand. Hvad den nuværende Regering foreslaar, er Forøgelse af Arbejdsløsheden for derigennem at faa øvet Tryk paa Lønnen og faa mere Nødstilstand tilvejebragt i vort Samfund. Som et Forsvar for Berettigelsen af den Lovgivning, den højtærede Statsminister staaer som Ordfører for, nævnte den højtærede Minister, at det jo dog er Stat og Kommune, der betaler de sociale Udgifter. Ja, men hvem er Stat og Kommune? Det er vel ogsaa Arbejderne. Det er ikke blot Godsejere, der udgør Stat og Kommune. I Stat og Kommune findes ogsaa talrige Arbejdere, og Arbejdernes Skatteudgift, ikke blot den direkte, men ogsaa den indirekte, er aldeles ikke saa betydningsløs, som man til Tider vil gøre den. Flere af de Love, man nu vil ændre, er bygget op som Forsikringslove, under hvilke man paa et vist Tidspunkt har givet sig ind i Tro til, at det, der nu en Gang var givet ved Lov, stod fast. Alt dette vil man nu ændre. Man vil ændre det overfor den Befolkning, der dog betaler baade som Skatteydere og som forsikrede til denne Lovgivning. Jeg har allerede sagt overfor det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg, at Aldersrenteloven er givet under en ministeriel Erklæring om, at der ikke var nogen som helst Udsigt til uden meget store Forskydninger af Prisniveauet, at Satserne skulde forandres. Og jeg har i Gaar fremhævet, at for Invalidelovens Vedkommende foreligger der fra hele Udvalget med et Venstre-medlem som Ordfører en Betænk-